

Fővárosi Ítéletábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.164/2024/5.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	dr. Kunecz Renáta ügyvéd (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Készenléti Rendőrség (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.)
Az alperes képviselője:	dr. Ökrös Csaba jogi előadó
A per tárgya:	közszolgálati tárgyú közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (24. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.348/2023/23.

Ítélet:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest új eljárásra kötelezi, ezt meghaladóan azt helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. évben az alperes Igazgatóság1 állományában állt hivatásos szolgálati jogviszonyban beosztás1 beosztásban.

[2] A munkáltató a felperes részére a 2020. év vonatkozásában az alperes a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 111. §-a, valamint a 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) és a 26/2013. (VI. 26.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.) alapján a jogszabályban meghatározott formanyomtatvány szerint értékelte a teljesítményértékelés1 ügyiratszámú teljesítményértékeléssel és minősítés1 minősítéssel (a továbbiakban: teljesítményértékelés1 és minősítés1). A teljesítményértékelő lap három egyéni teljesítménykövetelmény alapján, továbbá a formanyomtatvány 14 szempont szerint értékeli a felperes kompetencia alapú munkamagatartását. A felperes valamennyi értékelési szempont szerint „megfelelő”, azaz 69,99-50% közötti értékelést kapott. Részben a munkaköri egyéni teljesítménykövetelmények, részben a kompetencia alapú munkamagatartása szerinti és a szervezeti teljesítményértékelés súlyozott összesítésével kialakított minősítés1 alapján 69,98%-ra értékelte, amelyre figyelemmel „megfelelő” minősítési kategóriát kapott. Szöveges magyarázatot a teljesítményértékelés1 nem tartalmaz, a minősítő lapon három szöveges értékelés, illetve javaslat található. A minősítés1 a Minősítő lapon az alábbiakat rögzíti: „1. A minősített képességeinek és szolgálatteljesítéssel összefüggő személyes tulajdonságainak értékelése: A feladatok végrehajtására oda figyel, határidőket betartja. Intézkedései szakszerűek, jogszerűek, az írásbeli feladatok ellátása a beosztásához elvárt szintű, néhány esetben javításra szorult. Az elvégzett feladatokat, ha szükséges önállóan korrigálja, felelősséget vállal az elkövetett hibáért, azokat kijavítja. A magatartási, viselkedési, öltözködési szabályokat a szervezeti kultúrához mérten betartja. A munkakörnyezete rendezett. Munkatempója, feladatvállalása a beosztásli beosztásához mérhető. Saját munkájának értékét más munkája elé helyezi, a közösen elvégzett feladatokat is sajátjaként tünteti fel. Aktivitása megfelelő, reagál az új helyzetekre, kihívásokra. A stresszt, a pszichés terhelést, ami munkájából adódóan rá nehezedik bírja. Indokolatlanul az adott értékelési időszakban nem hiányzott. Nevezett az értékelt időszakban fegyelmi eljárás mellőzésével figyelmeztetésben részesült (saját tulajdonú telefon birtoklása szolgálatban), valamint egy alkalommal az un. „dallas” chip került ki a birtokából (elvesztette), de a szolgálati helyen mások által megtalálásra került, fegyelmi eljárás kezdeményezésére nem tettünk javaslatot. Az értékelés néhány pontjában önmagát is megfelelőre értékelte. 2. A minősített beosztás ellátására való alkalmasságának értékelése: a nevezett tudása, ismeretszintje alapján a jelenlegi beosztására alkalmas. 3. A minősített fejleszthetőségére és előmenetelére vonatkozó következtetések: A munkájához szükséges ismereteket elsajátítja. Tudásának, tapasztalatainak fejlesztését önállóan is végzi. Az értékelt időszakban munkáját a tudásának és ismeretének megfelelően végezte. Szervezethez való lojalitásában, hozzáállásában, csapatmunkában és együttműködésben fejlesztésre szorult.”.

[3] A teljesítményértékelés1-t végző eljáró és a felperes közötti értékelő elbeszélgetésre 2021. március 3. napján került sor, ezt követően a felperes az értékelőlapot 2021. március 9. napján, a minősítés1-t 2021. március 11. napján kapta meg.

[4] A felperes a 2020. évre vonatkozó teljesítményértékelés1 és minősítés1 kapcsán a Hszt. 113. § (2) bekezdése alapján szolgálati panaszt terjesztett elő. Szolgálati panaszában a felperes részletes önértékelést adott a tárgyévben kifejtett teljesítményével kapcsolatban és a teljesítményértékelés1, valamint a minősítés1 egyes pontjaihoz rendeltén részletezte, hogy miért tartja sérelmesnek az általa túl alacsonynak ítélt értékelést. Vitatta, hogy a teljesítményértékelés1 és a minősítés1 valós tényeken, az elvégzett munkáján alapulna. Méltatlanul megalázóan vélte munkája csupán megfelelő színvonalúra való értékelését. A fegyelmi eljárás mellőzésével kapott figyelmeztetés alapjául szolgáló ügygel kapcsolatban az

alperesnél kialakult helytelen gyakorlatra hivatkozott. Sérelmezte a minősítés1 általános és semmitmondó megállapításait és hiányolta, hogy abból nem derül ki a minősítés1 eredményének oka. Az értékelés megállapítását arra alapítottnak is vitatta, hogy az értékelő vezető 2021. március 11. napjáig – jogszabályi előírás ellenére – nem közölte vele írásban a teljesítményértékelés1 és 2021. március 12-ig a minősítés1 eredményét.

[5] A felperes minősítés1-gyel szemben előterjesztett szolgálati panaszát a Rendőrfőkapitány1-helyettes 2021. május 17. napján kelt határozatszáml számú határozatával elutasította. Indokolása szerint a panaszos 2020. év során szolgálati feladatait a képzettségének, tudásának, beosztásának megfelelően végrehajtotta. Az értékelt időszakban fegyelmi eljárás mellőzésével figyelmeztetésben részesült; saját tulajdonú mobiltelefonját engedély nélkül tartotta magánál szolgálatban. Aki figyelmeztetésben részesül szolgálati feladataival kapcsolatban nem kaphat jó, illetve kiváló minősítést. Összességében megállapította, hogy a felperes a „megfelelő” kategóriába eső értékelése és minősítése a jelenlegi értékelési szempontoknak megfelelően került megállapításra. Megfelelő kategóriába esik, ha az értékelt a munkaköréből adódó, illetve a vezetője által meghatározott feladatokat az elvárt szinten, határidőre maradéktalanul elvégzi, a munkaidejében munkaképes állapotban rendelkezésre áll, valamint betartja a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési és öltözködési szabályokat.

[6] A felperes teljesítményértékelés1 a minősítés1 megsemmisítésére irányuló a keresete alapján az elsőfokú bíróság 6.K.700.830/2021/19. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.719/2022/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság iránymutatása alapján a minősítés és a teljesítményértékelés egyes elemeire kiterjedő megállapításai elleni kereset alapján az alperes érdekében áll teljesítményértékelés1 egyes értékei és a minősítés1 megállapításai valóságának, azok tényekkel alátámaszthatóságának bizonyítása, amelyre az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban lehetőséget kell adnia a munkáltató részére.

[7] Az alperes az elsőfokú bíróság 6.K.700.830/2021/19. számú ítélete elleni jogorvoslati kérelmével egyidejűleg ismételten elkészítette a felperes 2020. évre vonatkozó teljesítményértékelés2Tér ügyiratszámú teljesítményértékelését és minősítés2Tér ügyiratszámú minősítését (a továbbiakban: teljesítményértékelés2 és minősítés2), ismét 69,98%-os „megfelelő” minősítési kategóriára értékelte. A felperes minősítés2 ellen előterjesztett szolgálati panaszát a Rendőrfőkapitány1-helyettes Parancsnok1 a 2022. augusztus 9. napján kelt, határozatszám2 számú határozatával elutasította.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[8] A felperes mindkét 2020. évre vonatkozó teljesítményértékelés és a minősítés megsemmisítése iránt keresetet terjesztett elő. A határozatszám1 számú szolgálati panaszát elutasító határozat általános és semmitmondó megállapításokat tartalmazott, abból nem derült ki, hogy minősítés1 miért csupán „megfelelő” és mit kellett volna még tennie azon túlmenően, hogy minden pontot maradéktalanul teljesített; abból a mérlegelés szempontjai nem állapíthatók meg. Kifogásolta, hogy a határozat csupán egy negatív megállapítást, a saját tulajdonú mobiltelefon szolgálatban való engedély nélkül birtoklását jelölte meg. Sérelmezte a teljesítményértékelés1 és a minősítés1 „megfelelő” eredményét, mert szerinte magasabb teljesítményfokozatot és minősítést érdemelt; kifogásolta azt is, hogy az értékelő megbeszélést megelőzően nem álltak rendelkezésre az értékelőlapok és a minősítő lap,

azokat csak utólag kapta meg. Azzal érvelt, hogy a teljesítményét nem a jogszabályoknak megfelelően értékelte az alperes, a Hszt. 111.§ (1), (3)-(4) bekezdés, 112.§ (1) bekezdés, 113.§ (1)-(3) bekezdés, a közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 4. § h), l) pont, 6.§ (1) bekezdés b) pont, 7.§ (1)-(2) bekezdés, 11.§ (6) bekezdés, 15.§ (1) bekezdés c) pont és (2)-(3) bekezdés, 17.§ (1) bekezdés munkáltató általi megsértését állította.

[9] Az ismételten elkészített 2020. évi teljesítményértékelés² és minősítés² kapcsán sérelmezte, hogy a törvényszék 6.K.700.830/2021/19. számú ítéletben foglaltak ellenére az alperes azt ugyanolyan tartalommal adta ki; a határozat két negatív (az ún. „dallas” chip elhagyása, a saját mobiltelefon engedély nélküli birtoklása) megállapítást tartalmaz; abból továbbra sem lehet megállapítani, hogy ezeket a körülményeket mely szempont minősítésénél értékelte a munkáltató. Vitatta, hogy a teljesítménye a „megfelelő” szinténél ne lenne magasabb minősítésű.

[10] Az alperes utóbbi védiratában a teljesítményértékelés² és minősítés² ellen előterjesztett keresetlevél visszautasítását, illetve a per megszüntetését kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48.§ (1) bekezdés e) pontja és 81.§ (1) bekezdés a) pontja alapján. Azzal érvelt, hogy a teljesítményértékelés¹-t és minősítés¹-t megsemmisítő elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezés elbírálása olyan előkérdésnek minősül, amelynek bevárása nélkül a teljesítményértékelés² és minősítés² elleni keresetlevél nem volt előterjeszthető. Ezen túl hivatkozott a szolgálati panaszt elutasító határozatai indokaira és a keresetek érdemi elutasítását kérte. Az értékelések kapcsán is arra hivatkozott, hogy a felperes értékelő vezetője részletesen, valós tények alapján, valamint személyes benyomásainak, információinak megfelelően, okszerűen indokolta a felperes egyéni teljesítménykövetelményeknek és a kompetencia alapú munkamagatartásoknak való megfelelését, a – megismételt értékelés kapcsán – kontrollvezető egyetértésével. Az alperesi gyakorlattal egyezően a felperes a munkaköri leírásban foglalt szolgálati feladatai ellátására tekintettel „megfelelő” minősítési eredményt kapott, ugyanis az alapfeladatok ellátása többletteljesítményként nem értékelhető. Nincs olyan specifikus előírás, ami meghatározza az értékelő vezető számára, hogy milyen módon, milyen mértékben szükséges dokumentálnia az értékelt teljesítményét. Álláspontja szerint a felperes nem állított és nem is bizonyított olyan tényt és körülményt, ami alapot adhatna 2020. évre vonatkozó teljesítménye „megfelelő” szintnél magasabb értékelésére. Nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, hogy felperes részére részletes iránymutatást, követelmény meghatározást adjon arra vonatkozóan, hogy felperes mit köteles teljesíteni annak érdekében, hogy „jó” vagy „kiváló” minősítést érjen el.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a felperes 2020. évre elkészített teljesítményértékelései és minősítései (teljesítményértékelés¹-2, minősítés¹-2) megtámadása iránti kereseteit egyesítette és együttesen elbírálva azokat megalapozottnak találta, ezért a felperes 2020. évre vonatkozó teljesítményértékeléseit és minősítéseit megsemmisítette.

[12] Ítéletét a Hszt. 111.§ (1), (4) bekezdésre, 112.§ (1) bekezdésre, 113.§ (1)-(3) bekezdésre, a Korm.r. 4. § h), l) pontjára, 5.§ (1) bekezdés a) -b) pontra, 6.§ (1) bekezdés b) pontra, 7.§ (1)-(2) bekezdésre, 15.§ (1) bekezdés c) pontra, (2)-(3) bekezdésre, a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) K-KJ-2020-278 számon közzétett, Kfv.VII.38.139/2019/7. számú határozatára alapította. Nem találta alaposnak az alperes alaki

védekezését az utóbb előterjesztett keresetlevél visszautasítása, illetve a per megszüntetése tekintetében, hiszen a felperes a második szolgálati panaszát elbíráló (határozatszám2 számú) határozat ellen határidőben terjesztette elő a keresetlevelét. Azt a körülmény, hogy a korábbi teljesítményértékelés1-t és minősítés1-t megsemmisítő ítélettel szemben az alperes fellebbezést terjesztett elő, nem tekintette olyannak, ami kihatással lett volna a megismételt teljesítményértékelés2-vel és minősítés2-vel szembeni keresetlevél benyújtására. Ugyanígy a korábbi Fővárosi Ítéltábla előtti másodfokú eljárást és döntést sem tekintette olyan előkérdésnek, melynek bevárása nélkül a felperes teljesítményértékelés2 és minősítés2 megsemmisítése iránti keresetlevelének előterjesztése idő előtti lett volna.

[13] Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.179/2022/5. számú, megismételt eljárásra kötelező iránymutatását figyelembe véve a felek által felajánlott bizonyítást lefolytatta; lehetőséget adott a munkáltatónak arra, hogy a perben tényekkel alátámassza és bizonyítsa a 2020. évi teljesítményértékelés1, teljesítményértékelés2 - mérlegelése kereteit meg nem haladó - valóságtartalmát. Indoklása szerint a felperes 2020. évi teljesítményértékelésére a hivatkozott irányadó jogszabályi rendelkezések megtartása mellett kerülhetett sor; a vizsgálatának kereteit a munkáltató írásban rögzített indokai jelölték ki, az írásban rögzített indokolás utólag a perben már nem volt bővíthető vagy módosítható. A bizonyítási eljárás eredménye alapján arra jutott, hogy az alperes a peres eljárásban nem tudta bizonyítani, hogy a felperes 2020. évi teljesítményértékelés1, teljesítményértékelés2-nek és minősítés1, minősítés2-nek egyes megállapításaira a meghatározott százalékos értékek kialakítására, mely tények és körülmények alapján került sor.

[14] Azt is kiemelte, hogy a munkáltatónak nem kell valamennyi pontot írásban magyaráznia és az álláspontját bíróság előtt igazolhatta, a mérlegelési tevékenysége azonban nem lehet önkényes, annak a valósággal egyezőek és okszerű indokolással ellátottnak kell lennie. A Kúria eseti döntése (Kfv.VII.38.139/2019/7.) alapján rámutatott arra, hogy a minősítéssel szemben is alapvető követelmény az indokolás, világos, valós és okszerű volta. Az alperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy okszerűen következtetett a 2020. évi teljesítményértékelés1, teljesítményértékelés2 és minősítés1, minősítés2 során a felperes csupán „megfelelő” teljesítményszintjére. A törvényszék a tanúk egybehangzó nyilatkozata alapján figyelembe vette, hogy a felperes kiemelkedően végezte munkáját, szakmailag felkészült, megfelelő volt a feladatellátása, az utasításai szakszerűek és jogszerűek voltak, jó volt a helyzetfelismerő képessége, az iratokat jó minőségben készítette, azok átmentek a parancsnoki revízió, terhelhető volt, jó munkatempóval, a határidőket betartotta, csapatjátékos volt, jó kommunikációval. Az alperes kizárólag azt rögzítette negatívan értékelhető adatként, hogy a felperes egy esetben a saját telefon szolgálatban történő birtoklása miatt figyelmeztetésben részesült, illetve az ún. „dallas” chip időlegesen kikerült a birtokából. Ebből azonban nem volt megállapítható, hogy e körülményeket mely szempont minősítésénél értékelte a munkáltató. A tanúvallomások alapján azt is megállapította, hogy az alperes által megengedett és szabályozatlan volt a saját tulajdonú mobiltelefon használata; a munkáltató rendszeresen küldött feladatokat a kollégák mobiltelefonjára, a saját mobilelefont a szolgálatteljesítéshez használták. Azt is értékelte, hogy más munkatársak fegyelmi ügye nem hatott ki a tárgyévi értékelésükre, a felperes egyik kollégája - figyelmeztetés ellenére - 89,98%-os, „jó” minősítést kapott. További indoklása szerint önmagában az az alperesi hivatkozás, mely szerint az elvárt szintű szolgálatteljesítés minden esetben megfelelő minősítést eredményez, nem foghatott helyt, hiszen ebben az esetben a szolgálati feladatok teljes körű, hibátlan ellátása is legfeljebb megfelelő minősítést eredményezne. Mindezek alapján a felperes 2020. évi „megfelelő” szintű teljesítménye és minősítése nem nyert igazolást.

A fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[15] Az alperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet a Kp. 109. § (2) bekezdésére alapított megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a Kp. 110. § (1) bekezdés c) pontja, illetőleg (2) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésének megsértésére alapította. A fellebbezés elutasítása esetére a felperes javára fizetendő túlzott mértékű elsőfokú perköltség mérséklését kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22) IM rendelet (a továbbiakban IMr.) 2.§ (1) bekezdése alapján.

[16] Álláspontja szerint az ügy érdemi eldöntésére kiható súlyos jogszabálysértés, hogy a megismételt elsőfokú eljárásban két teljesítményértékelés vizsgálatára került sor a 2020-as év vonatkozásában. Az elsőfokú eljárásban előadott érvelését fenntartva előadta, hogy a megismételt 2020. évi teljesítményértékelés2-vel szemben a Kp. 81. § (1) bekezdése a) pontja, illetve a 48. § e) pontja [helyesen 48.§ (1) bekezdés e) pont] alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye tekintettel arra, hogy felperes anélkül nyújtott be keresetet és indított pert, hogy az alperes a vitatott tevékenységgel (felperes 2020. évi teljesítményértékelése) szemben jogszabály által biztosított valamennyi közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna. A felperes a megismételt teljesítményértékelés2-t követően 2022. szeptember 7. napján fordult keresettel a törvényszékhez azt megelőzően, hogy felperes fellebbezését a Fővárosi Ítéltábla érdemben elbírálta volna.

[17] Az elsőfokú ítéletet amiatt is jogszabálysértőnek tartotta, mert a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül, illetve nem összességében, hanem azok közül egyeseket kiemelten, másokat pedig teljes egészében figyelmen kívül hagyva értékelt. A törvényszék megállapításával szemben állította, hogy a felperes értékelését és azon alapuló minősítését az értékelő vezető részletesen, valós tények alapján, valamint személyes benyomásainak, információinak megfelelően, okszerűen indokolta a felperes egyéni teljesítménykövetelményeknek és a kompetencia alapú munkamagatartásoknak való megfelelését, a kontrollvezető egyetértésével. A téves bizonyítékértékelés körében (1.) a BMr. 7.§ (1)-(2) bekezdése, 10.§ 2. fordulata ismertetésével arra hivatkozott, hogy amennyiben az értékelő vezető teljesítményértékelése valótlannak lett volna, akkor a kontrollvezető jogosult lett volna azt módosítani, kiegészíteni vagy megváltoztatni, amelyre nem került sor. Ebből következően a kontrollvezető a teljesítményértékelést ténybeli és eljárásjogi szempontból megalapozottnak, jogszerűnek ítélte meg. Arra is kitért, hogy a felperes az értékelő megbeszélést megelőzően nem kérte és az értékelést követően sem jelezte, hogy a teljesítményértékelés kontrollvezető általi felülvizsgálatát kéri.

[18] Kifogásolta továbbá, hogy (2.) az elsőfokú bíróság ítéletében nem vette figyelembe, hogy tanú4 tanú felperesként az elmúlt években folyamatosan perben állt vele, ezért elfogulatlan tanúvallomás tőle nem volt várható, az nem lett volna értékelhető.

[19] Vitatta azt is, hogy (3.) a felperes egy előre elosztott keretszám alapján kapott volna megfelelő értékelést; az elsőfokú bíróság csak a tanúvallomások alapján állapította meg, hogy a minősítéssel összefüggő illetménykeretre figyelemmel kvótarendszert alkalmaz. Ezzel szemben sérelmezte, hogy nem vette figyelembe tanú1 értékelő vezető arra irányuló nyilatkozatát, hogy a minőségi keretszámok rendszerétől függetlenül, a valós teljesítményét

értékelve a felperes ugyanezt a százalékos értéket kapta volna, továbbá felperes „kvótára” a keresetében és nyilatkozatában nem hivatkozott.

[20] Végül (4.) tévesnek tartotta személy1 és személy2 2020. évi teljesítményértékelése és minősítése, valamint a részükre a 2020. évben kiadott írásbeli figyelmeztetések elsőfokú bíróság általi figyelembevételét is. Álláspontja szerint más személyekkel kapcsolatos munkáltató döntések, határozatok nem bírhattak relevanciával, a per tárgya csak és kizárólag felperes 2020. évi teljesítményértékelésének vizsgálata, értékelése lehetett volna.

[21] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást eljárási szabálysértés nélkül lefolytatta; az elsőfokú ítélet jogszerű, érdemben helyes és megalapozott döntést tartalmaz; a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés nincs, ezért az ítélet hatályon kívül helyezése, illetve megváltoztatása nem indokolt. Az elsőfokú perköltség mérséklésére vonatkozó fellebbezési kérelmet is megalapozatlannak tartotta. Vitatta a Pp. 279.§ (1) bekezdésének jelen perben való alkalmazhatóságát, mivel a Kp. erre – álláspontja szerint – nem ad lehetőséget, ezért szerinte az alperes a fellebbezésében semmilyen jogszabálysértést nem jelölt meg. Teljes mértékben alaptalannak tartotta az alperes hivatkozását, miszerint a megismételt 2020. évi teljesítményértékelés2-vel és minősítés2-vel kapcsolatban a Kp. 81.§ (1) bekezdés a) pontja, illetve a 48.§ (1) bekezdés e) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Ellenkezőleg, az alperesnek nem kellett volna úgy kiadnia a 2020. évi megismételt teljesítményértékelés2-t és minősítés2-t, hogy nem várja meg a teljesítményértékelés1 és minősítés1 kapcsán indított peres eljárás jogerős befejezését. Mivel az alperes a fentiek bevárása nélkül ismételt kiadott egy, ugyanarra az évre vonatkozó teljesítményértékelést és minősítést, azzal szemben a határidőben előterjesztendő jogorvoslati jog megillette. A BMr 7.§ (1) bekezdésére, 7. § (2) bekezdésére és 10.§ 2. fordulatra való fellebbezési hivatkozást, mint a jelen jogvita eldöntése szempontjából irrelevánsat alaptalannak tartotta. Ugyancsak relevancia hiányára hivatkozott tanú4 tanú elfoglaltságával kapcsolatos fellebbezési érvelésre nem vitatva, hogy a tanú a - teljesítményértékelései és minősítései jogszerűtlensége miatt - az elmúlt években folyamatosan perben állt az alperessel, azonban a tanúvallomása során kétség nem merült fel. Álláspontja szerint nem volt jelentősége annak, hogy a meghallgatása során az ún. kvótarendszerre nem hivatkozott, mert a tanúk alátámasztották annak létezését; személy1 és személy2 2020. évi teljesítményértékelései és minősítései, valamint a részükre kiadott figyelmeztetések is ezt igazolták. Állította, hogy az alperes megismételt elsőfokú eljárásban tett nyilatkozata alapján tanú1 tanúkenti meghallgatására nem került sor.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[22] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[23] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között, figyelemmel a megismételt eljárásra korábban adott iránymutatásra figyelemmel vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében részben a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozata figyelembevételével (tartalmát tekintve) jogszerűen semmisítette meg a felperes 2020. évre vonatkozó teljesítményértékeléseit és minősítéseit, az alperest új eljárásra kötelező rendelkezést azonban jogszabálysértő módon mellőzte.

[24] A Fővárosi Ítéltábla előjáróban, az alaki védekezés körében kiemeli, hogy a felperes részére a 2020. év vonatkozásában az alperes által ismételt elkészített teljesítményértékelés²-t és 69,98%-os „megfelelő” kategóriára értékelt minősítés²-t támadó keresetlevél Kp. 48.§ (1) bekezdés e) pontra alapított visszautasításának és a Kp. 81.§ (1) bekezdés a) pont szerinti peres eljárás megszüntetésének nem volt helye. A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja szerint a keresetlevelet vissza kell utasítani, ha a felperes anélkül indít pert, hogy „bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak kell megelőznie”. Ahogy a Kp. kommentár is rögzíti, e szabály tipikus alkalmazási köre a többfokú közigazgatási eljárások esete, amikor a felperes a jogszabály által biztosított közigazgatási (belső) jogorvoslatot nem használja fel. A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjából az következik, hogy a támadott és nem másik közigazgatási cselekmény tekintetében létező előzetes közigazgatási jogorvoslatot kell a felperesnek kötelezően igénybe vennie. A perbeli esetben az alperes által elkészített második értékelés (teljesítményértékelés², minősítés²), mint a Kp. 5.§ (4) bekezdése szerinti munkáltatói intézkedés (közigazgatási cselekmény) kapcsán a Hszt. 267. §-a szerinti szolgálati panaszeljárást kellett kimeríteni, nem pedig a korábbi más munkáltatói intézkedés (teljesítményértékelés¹ és minősítés¹) megtámadása miatti másodfokú peres eljárás lezárultát megvárni. Ugyanakkor a másodfokú bíróság a megismételt teljesítményértékelés² és minősítés² semmisségen alapuló érvénytelenségét a Hszt. 8.§ (2) bekezdése alapján hivatalból vette figyelembe, emiatt a törvényszék indoklásától részben eltérő okból találta megalapozottnak a felperes azok megsemmisítésére irányuló keresetét az alábbiak szerint.

[25] A Hszt. 6.§ (3) bekezdés c) pontja alapján írásbeliséghez kötött jognyilatkozat a teljesítményértékelés és minősítés. A 8. § (1) bekezdése alapján semmis az a jognyilatkozat vagy annak az a része, amely a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályba vagy jogszabályba ütközik. A (2) bekezdés értelmében a semmisséget hivatalból kell figyelembe venni. A 9. § (1) bekezdése alapján érvénytelen a semmis és a sikeresen megtámadott jognyilatkozat.

[26] A Hszt. 111. § (1) bekezdése a hivatásos állomány tagjának szolgálatellátása, magatartása és a vele szemben támasztott követelményeknek való megfelelése évente egy alkalommal való értékelését írja elő (egyéni teljesítményértékelés) a munkáltató számára. A 113. § (2) bekezdése alapján a minősítés megállapításai ellen, a teljesítményértékelés egyes elemeire is kiterjedően, a hivatásos állomány tagja szolgálati panasszal élhet. A minősítéssel szemben benyújtott szolgálati panasz a minősítésen alapuló munkáltatói döntés meghozatalára halasztó hatállyal bír. A (3) bekezdés szerint, ha a szolgálati panaszt elbíráló előjáró azt állapítja meg, hogy a teljesítményértékelés egyes értékei vagy a minősítés megállapításai tényekkel nem támaszthatók alá, vagy a mérlegelési jogkör kereteit meghaladó mértékben jelentősen eltér az értékelt által valósnak tartott értékektől, a teljesítményértékelés, a minősítés vagy a teljesítményértékelés és minősítés újbóli elvégzését rendeli el. A megismételt teljesítményértékelés, minősítés megállapításaival szemben az értékelt közvetlenül a bírósághoz fordulhat.

[27] A fenti szabályozás alapján megállapítható, hogy a felperes 2020. évre vonatkozó teljesítményértékelésére egy alkalommal volt lehetősége a munkáltatónak, amelynek a teljesítményértékelés¹ és minősítés¹ alapján az alperes eleget tett. Annak újbóli elvégzését a szolgálati panaszt elbíráló előjáró nem rendelte el, és azok megsemmisítését elrendelő elsőfokú bírósági döntés (6.K.700.830/2021/19.) sem emelkedett jogerőre. Az alperesnek nem volt jogszabályi lehetősége arra, hogy ugyanarra az évre a felperes teljesítményét újból értékelje, és minősítését elvégezze, emiatt annak semmissége okán az elsőfokú ítélet érdemben helytállóan döntött a teljesítményértékelés² és minősítés² megsemmisítéséről, mert azok érvénytelensége a fentiek alapján megállapítható volt.

[28] A másodfokú bíróság a fent kifejtettekre tekintettel arra is rámutat, hogy a megismételt elsőfokú eljárásban az ügyek egyesítése ellenére, a teljesítményértékelés² és minősítés² semmisségen alapuló érvénytelensége okán nem volt érdemben vizsgálható azok tartalmi jogszerűsége, az elsőfokú bíróság érdemi vizsgálatának keretét tehát a teljesítményértékelés¹ és minősítés¹ képezte; a bizonyítást a megismételt peres eljárásra adott másodfokú iránymutatás alapján a teljesítményértékelés¹ értékei és a minősítés¹-ben feltüntetett megállapítások jogszerűsége körében kellett lefolytatnia a törvényszéknek. Miután az elsőfokú bíróság döntésének indokai mindkét teljesítményértékelésre és minősítésre vonatkoztak, ezért annak érdemi felülbírálatára a teljesítményértékelés¹ és minősítés¹ körében a másodfokú bíróságnak lehetősége volt, újabb hatályon kívül helyezés szüksége ezen az alapon nem merült fel.

[29] Az egységes bírói gyakorlat értelmében a felsőbb bíróság döntése az elsőfokú bíróságra kötelező (BH.2006.325., KGD2010.64.); a Kúria számos határozatában kimondta, hogy az általa elrendelt megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak az új eljárásra adott iránymutatás szerint, az ott meghatározott körben kell eljárnia (Kfv.II.37.655/2021/9. – BHGY K-KJ-2022-641). Ebből az következik, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságot a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak kötik és lényeges eljárási szabályt sért, amennyiben a felsőbb bíróságnak a megalapozott döntéshez szükséges iránymutatásait figyelmen kívül hagyva hoz újabb határozatot. Következésképp a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az elsőfokú bíróság számára a Fővárosi Ítéltábla a jogvita elbírálása körében milyen szempontokat adott, és az elsőfokú bíróság ezen iránymutatásnak megfelelően járt-e el. Az ítéltábla a fentieket megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság iránymutatása alapján hozta meg a teljesítményértékelés¹ és minősítés¹ körében érdemi döntését, miután a megismételt eljárásban helyesen tájékoztatta az alperest az őt terhelő bizonyítási érdekről. A Hszt. 113.§ (2) bekezdése szerint a minősítés¹ megállapításai ellen, a teljesítményértékelés¹ egyes elemeire is kiterjedően lehetett szolgálati panaszt előterjeszteni, a peres eljárásban pedig a munkáltató tényekkel bizonyíthatta minősítésében foglalt megállapításait, illetve értékelését, amelynek megfelelően biztosította a törvényszék a bizonyítás lehetőségét a munkáltató számára és a lefolytatott és részben megismételt bizonyítás eredménye alapján megállapított tényállásból kiindulva hozott újabb érdemi határozatot.

[30] A Fővárosi Ítéltábla ezek után azt vizsgálta, hogy a megismételt eljárásban hozott elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezését az alperes mely jogszabálysértés megjelölésével, milyen indokokra hivatkozva támadta érdemben. A fellebbezés körében irányadó Kp. 100. § (1) bekezdésében foglalt együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a fellebbezésében a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokai is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén ugyanis a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezés e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit is (Kúria Kfv.VII.37.422/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-404, Kfv.VII.37.651/2020/6. – BHGY K-KJ-2020-385).

[31] Az elsőfokú perköltség körében a fellebbezés nem felelt meg a fenti követelményeknek, a túlzott perköltség vonatkozásában a jogszabálysértés megjelölésével, és azt megalapozó indokai kifejtésével is adós maradt az alperes, emiatt azt a másodfokú bíróság nem vizsgálta, így nem is bírálhatta felül.

[32] A felperes a közigazgatási peres eljárásban a Kp. 78.§ (1) bekezdése alapján alkalmazható Pp. 279.§ (1) bekezdés megjelölésével vitathatta az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásbeli tényállásmegállapítási kötelezettsége alapjául szolgáló bizonyíték (tanúvallomás, okirat, irat) értékelési tevékenységét, tehát a bizonyítás eredményének mérlegelését a megjelölt jogszabálysértés alapján sérelmezhetette. A bizonyítás körében a Kúria a BHGY-ban K-KJ-2020-278 számon közzétett Kfv.VII.38.139/2019/7. és a Kfv.VII.37.790/2020/4. számú döntéseiben egyértelműen kimondta, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdését és a Kp. 79. § (1)-(2) bekezdését egybevetve alperes köteles a teljesítményértékelés és minősítés hatályon kívül helyezése (megsemmisítése) iránt indított perben a minősítés megállapításait, és a teljesítményértékelést tényekkel alátámasztani és bizonyítani, mivel az ő érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el [Pp. 265. § (1) bekezdés], az eljárás hivatalból indul [Kp. 79. § (1) bekezdés], és az alperes köteles a jogvita eldöntéséhez szükséges iratok tartalmát bizonyítani [Kp. 79. § (2) bekezdés a) pont]. Az elsőfokú bíróság tájékoztatása, anyagi pervezetése a megismételt eljárásban ennek megfelelő volt. A hivatásos állomány tagja a Hszt. 113. § (2) bekezdése értelmében a minősítés megállapításai ellen a teljesítményértékelés egyes elemeire is kiterjedően élhet jogorvoslattal. A hivatásos állomány tagjának keresete alapján abban a kérdésben kell állást foglalni, amiben a szolgálati panasz elbírálása során, így abban, hogy a teljesítményértékelés egyes értékei, vagy a minősítés megállapításai tényekkel alátámaszthatóak-e, vagy az értékelt által valósnak tartott értékektől a mérlegelési jogkör kereteit meghaladó mértékben eltér-e. E körben az alperes van bizonyítási teherrel érintett pozícióban, így az általa indítványozott bizonyítás nem volt mellőzhető. Az alperes által indítványozott bizonyításnak az elsőfokú bíróság az indítványozott bizonyításokat teljeskörűen teljesítette. A bizonyítékok értékelésére vonatkozó Kp. 78. § (1)-(2) bekezdés, Pp. 279. § (1) bekezdés, valamint az arról való számadás tekintetben a Pp. 346. § (5) bekezdés szabályai egymással összefüggésben értékelendők, mivel a bizonyítékok szabad mérlegelésének Pp. 279. § (1) bekezdésében és Kp. 78. § (2) bekezdésében rögzített elve a Pp. 263. §-ában meghatározott, a tényállás szabad megállapítása elvéből következik, és annak legfőbb korlátját a bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettsége szabja. Az ítélet indokolásából világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012. 173.).

[33] A közigazgatási perrendtartásban is érvényesülő alapvető elv, hogy a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás, ha az nem iratellenes vagy abban nem okszerűtlenül, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, nem bírálható felül; azaz jogszabálysértés akkor állapítható meg, ha a bíróság ítéletének a megállapított tényállása iratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmaz, illetve a jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése is megalapozza. Amennyiben az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés az elsőfokú bíróság által figyelembe vett adatok valóságát, és az értékelés, valamint a mérlegelés megalapozottságát és okszerűségét nem dönti meg, azaz, ha a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, és mérlegelése során kirívóan okszerűtlen következtetésre nem jutott, az ítélet ezen megállapításainak felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

[34] Az ítéltábla kiemeli, hogy a Hszt., a Korm. rendelet és a BM rendelet vonatkozó rendelkezései adják meg a teljesítményértékelés és minősítés alapvető jogszabályi keretét. A teljesítményértékelés során az értékelő vezető az értékelt személy munkájának értékelését végzi az előzetesen megadott szempontok alapján, majd a teljesítményértékelésen alapuló minősítésben az értékelt személy munkájára tesz megállapításokat. Mivel a Hszt. 112. § (1) bekezdése szerint a tárgyévet lezáró egyéni teljesítményértékelés szöveges indokolással kiegészítve adja az értékelt tárgyévre vonatkozó minősítését, a minősítés esetében elvárás,

hogy az indokolást tartalmazzon. Mint minden indokolással ellátandó munkáltatói intézkedéssel, úgy a minősítéssel szemben is alapvető követelmény, hogy az indokolás valós, okszerű és világos legyen, ugyanakkor e kötelezettség a kellő mértékű, konkrét összefoglaló indokolással is teljesíthető. Az értékelő vezetőnek nem kell az értékelés, illetve megállapítás alapját képező valamennyi tényről rögzíteni, mert az az évenként végzendő értékelési tevékenységet teljesen ellehetetlenítené. Mivel a Hszt. 113. § (2) bekezdése szerint a minősítés megállapításai ellen, a teljesítményértékelés egyes elemeire is kiterjedően lehet szolgálati panaszt előterjeszteni, elegendő, ha a munkáltató a megállapításait, illetve értékelését a perben tényekkel tudja igazolni. A bizonyításra a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. szabályai az irányadók, amellet a Kp. 79. § (1)-(2) bekezdéseinek rendelkezései is érvényesülnek.

[35] Az alperes fellebbezésében a Pp.279.§ megsértését az alábbi 4 indokra hivatkozva állította:

[36] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a 2020. évi értékelés jogszerűsége abból is következik, hogy a kontrollvezető a BMr-ben biztosított jogkörével nem élt, akihez a felperes sem fordult az értékelés és minősítés módosítása, kiegészítése és megváltoztatása iránt (1.). A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az alperes fenti érvelése megalapozatlan egyrészt amiatt, mert a bírósági felülvizsgálat során a lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye alapján és nem önmagában a kontrollvezető hallgatásából ítélhető meg a teljesítményértékelés és minősítés jogszerűségére. Mivel a Hszt. 113.§ (2) bekezdése szerint a minősítés megállapításai ellen, a teljesítményértékelés egyes elemeire is kiterjedően lehet szolgálati panaszt előterjeszteni, elegendő, ha a munkáltató a perben tudja tényekkel bizonyítani megállapítását, illetve értékelését. Az értékelés jogszerűtlensége megállapítását az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdésének megfelelően részletesen indokolta és számot adott arról, hogy arra mely a tanúvallomások és az egyéb bizonyítékok egybevetése alapján következtetett, amely során a kontrollvezető passzív magatartását az alperes hivatkozása és bizonyítása hiányában nem vonta értékelési körébe. Másrészt az elsőfokú bíróság megállapításai cáfolatára önmagában a kontrollvezető magatartására való fellebbezési hivatkozás annak bizonyítása nélkül nem volt alkalmas.

[37] Az alperes sérelmezte a vele hosszú ideig perben álló, emiatt elfogult tanú4 tanúvallomásának elsőfokú bíróság általi figyelembevételét (2.). Az ítéltábla helyütt is rögzíti, hogy a Kp. 78. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 276. §-ának megfelelően az elsőfokú bíróság feladata volt a perben a bizonyítás elrendelése vagy mellőzése és ennek keretében – helyesen – csak a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett rendelt el bizonyítást. A felek jogai között a Pp. 278. § (3) bekezdése előírja, hogy a bizonyításfelvételnél jelen lehetnek, azzal kapcsolatban észrevételeket, indítványokat tehetnek, kérdések feltevését indítványozhatják. A Pp. 294. §-a követeli meg a tanú azonosítását, továbbá azt, hogy a tanútól meg kell kérdezni, hogy a felekkel milyen viszonyban van, nem elfogult-e. A törvény azt is előírja, hogy mely körülményekre figyelemmel kell a tanú részletes meghallgatását lefolytatni, és hogy szembesítéssel kell megkísérteni az ellentétek tisztázását, ha a tanú vallomása ellentétes más tanúnak vagy a félnek az előadásával. Az alperes fellebbezési kifogása kapcsán a másodfokú bíróság áttekintette a nevezett tanúvallomást is rögzítő 2023. augusztus 30. napján tartott tárgyalásról készült 6.K.700.348/2023/15. számú jegyzőkönyvet, mely alapján megállapítható, hogy a törvényszék a fentebb ismertetett bizonyítási eljárásra és a tanú meghallgatására vonatkozó követelményeknek maradéktalanul eleget tett. A tanú vallomása megtételekor is az alperes alkalmazásában állt, önmagában abból, hogy perben állt a munkáltatójával elfogultsága nem következik. A tanú vallomása megkezdése előtt elfogultsága körében nemleges választ adott, a meghallgatott tanú3 és tanú2 tanúk előadásával összhangban álló vallomást tett; az alperes

által állított jogszabálysértés, a tanú elfogultsága a peradatok, köztük a tanúvallomást rögzítő jegyzőkönyv alapján nem volt megállapítható.

[38] Az alperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kvótarendszer alkalmazásáról tanú1 nyilatkozatát nem értékelte és sérelmezte, hogy a kvótarendszer alkalmazását annak ellenére állapította meg a törvényszék, hogy arra a felperes nem hivatkozott (3.). A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes iratellenesen állította, hogy tanú1 a kvótarendszer létezését cáfolta, a megismételt eljárásban a kvótarendszer alkalmazását állító tanúvallomásokat követően az alperes tanú1 tanú ismételt meghallgatásától elállt, így a 2022. március 2. napján 6.K.700.830/2021/17. számú jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása vehető figyelembe, amely a kvótarendszer tanúk általi bizonyítását nem cáfolja. Az alperes állításával ellenzök a 2023. augusztus 30-i 6.K.700.348/2023/15. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a felperesi képviselő hivatkozott az alperesnél működő kvótarendszerre.

[39] Végül az alperes érvelése szerint a törvényszék jogszabálysértően vette figyelembe a perben nem álló személy1 és személy2 2020. évi teljesítményértékelését és minősítését, valamint a részükre kiadott írásbeli figyelmeztetést (4.). Az ítéltábla ezen hivatkozást sem tartotta alaposnak, mert a megismételt eljárásban az alperes által becsatolt személy1re és személy2ra vonatkozó iratok alapján okszerűen következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az írásbeli figyelmeztetés esetén legfeljebb megfelelő értékelés adható. Állítását a csatolt iratok ugyanis cáfolták, ezáltal azokat jogszerűen vonták értékelési körébe.

[40] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy a kvótarendszeren alapuló teljesítményértékelések – melynek értékelési szintjével a Hszt. 112. § (1) bekezdése szerint a minősítések értékelési szintje is megegyezik – egyes megállapításait az alperes tényekkel a megismételt eljárásban sem tudta alátámasztani, és az így okozott jogsérelem a perben nem volt orvosolható. A Korm.rendelet 4. § a) pontja – mely a BM rendelet 2. § (3) bekezdésével is összhangban áll – alapján kiemelendő, hogy a teljesítményértékelés során a munkáltatónak a teljesítmény mérése alapjául szolgáló tényeket meg kell jelölnie, az értékelő vezető szubjektív megítélésére kizárólag abban az esetben kerülhet sor, amennyiben mérhető mutató nincs (Kfv.VII.38.139./2019/7. – BHGY K-KJ-2020-278). A kvótarendszerrel kapcsolatban hozott kúriai döntések elvi éllal mondták ki, hogy annak alkalmazása során a munkáltató joggal való visszaélést valószínűsít meg. Az ítéltábla arra is rámutat, hogy az egyéni értékelés minden elemére kiterjedően teljesülnie kell annak a feltételnek, hogy az valós és objektív tényeken alapul, melynek hiányában a teljesítményértékelés és minősítés egészét nem lehet jogszerűnek tekinteni.

[41] Az alperes a megismételt elsőfokú eljárásban a fentebb részletezett jogszabályokból fakadóan a rá háruló bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, ezért az elsőfokú bíróság a teljesítményértékelés1 és minősítés1 jogszerűtlensége miatt azok megsemmisítéséről helyesen döntött, azonban jogsértően mellőzte az újbóli teljesítményértékelés és minősítés elrendelését. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Kp. 109. § (2) bekezdését alkalmazva az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és a teljesítményértékelések és minősítések Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megsemmisítése mellett az alperest a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján új eljárásra kötelezte. Az új eljárásban az alperes a másodfokú bíróság ítéletében, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyott részében foglaltak kötik.

[42] A pereszt alperes a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés alapján köteles a pernyertes felperes ügyvédi megbízási szerződésében kikötött, felperesi jogi képviselő által a

fellebbezésben kifejtett munkával arányosan (3 óra) felszámított másodfokú perköltség megfizetésére.

[43] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[44] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. november 27.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró